

[Rimstad.]

Jeg skal have den ære at overrække den højtærede formand et eksemplar af det stillede dagsordensforslag.

Første næstformand (*From*): Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Niels Westerby: Først har 4 gamle partier sluttet et boligforlig, som ikke vil løse boligproblemet her i landet, og dernæst har 3 gamle partier sluttet et økonomisk forlig, som ikke vil løse de økonomiske problemer her i landet. Disse to magre resultater, først på det boligpolitiske område og dernæst på det samfundsøkonomiske område, står i en skærende kontrast til den store opmærksomhed, der er vist disse to forlig i offentligheden.

Sagligt er de to forlig af forbløffende ringe betydning, men jeg må indrømme, at de politisk kan blive betydningsfulde. For det må jo i sandhed siges, at det er en helt ny politisk konstellation, der toner frem her i det høje ting. For det første får man et bredt samarbejde imellem de 4 gamle politiske partier på boligområdet, og det er længe siden der har været et sådant bredt samarbejde på noget væsentligt område i dansk politik. Og dernæst oplever man, at venstre, som hidtil har vandret i ørkenen sammen med det konservative folkeparti, nu forsøger at gå ind i realpolitiske forhandlinger med det radikale venstre og socialdemokratiet. Jo, man må sige, at der politisk er sket noget. Men jeg vil understrege, at der sagligt er sket meget lidt.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at det ærede medlem hr. Diderichsen og jeg med en vis tilfredshed har været vidne til, at det venstre, som vi engang har tilhørt, omend tøvende og famlende har søgt at betrede den politiske linje, som det ærede medlem hr. Diderichsen og jeg stak ud for et år siden. Man må jo sige, at det, der skete for et år siden, var af vidtrækkende betyd-

ning. Dengang drejede det sig om at dække et underskud i samfundshusholdningen — på statsbudgettet — på mange hundrede millioner kroner og derudover at tilvejebringe et kasseoverskud. Dengang nægtede venstre sin medvirken, selv om det kun for en lille dels vedkommende drejede sig om at tilvejebringe et kasseoverskud. Men i den nuværende situation er hele den afgiftsbuket, som regeringen har fremlagt, og det økonomiske forlig, som der skal tages stilling til, jo et udtryk for en kasseoverskudspolitik. Jeg vil bestemt ikke hovere over, at venstre nu er ved at ændre signaler med hensyn til behovet for et kasseoverskud. Man skal aldrig hovere, for der må være en ret, som tilkommer enhver politiker såvel som enhver ikke-politiker, nemlig retten til at blive klogere, og den skal også være forundt venstre.

Liberal centrum ser altså med en vis tilfredshed, at venstre forsøger at betrede den vej, som vi viste allerede for et år siden. Men jeg vil gerne stille et lille spørgsmål: er det en ganske særlig understregning af situationen, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen, som jo for et år siden eller mindre var venstres leder, ikke er til stede i dag? Ligger der også en særlig understregning i, at det ærede medlem hr. Axel Kristensen, der var venstres næstformand for et lille år siden, heller ikke er til stede her i dag? Viser disse to ting, at der virkelig er ved at ske noget i venstre? Understreger det, at der er ved at ske et virkeligt kursskifte? Hvis det er tilfældet, kan det, der er sket, blive politisk betydningsfuldt, selv om de saglige resultater indtil nu har været uhyre magre.

Jeg startede med at sige, at det boligpolitiske forlig ikke løser boligproblemerne. Det gør det ikke, for der er ikke for den langt overvejende del af nybyggeriet sørget for, at det kan foregå under betryggende forhold, så der kan bygges lejligheder og parcelhuse til en pris, som folk med almindelige indtægter er i stand til at udrede. Der er f. eks. ikke skaffet forudsætninger